

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts 1892.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 340 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 745 fg.).

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Roch): Som det høje Ting vil se af den afgivne Betænkning, har der i Udvalget ikke kunnet opnaas Enighed om selve Lovforslaget. Et enkelt Medlem af Udvalget har nemlig af Grunde, som jeg maa vente, at han selv nærmere vil udvikle, ikke ment at kunne anbefale Tinget at vedtage dette Forslag, medens Udvalgets øvrige Medlemmer ere komne til den Indstilling, at vi anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget uforandret. Jeg maa dog for dette Flertals Vedkommende bemærke, at vi just ikke ere komne til dette Resultat uden Resignation fra flere Sider. Der er enkelte af Udvalgets Medlemmer, som ere tilbøjelige til at mene, at man egentlig burde gøre saa lidt som muligt ved denne Sag, og der er andre af Udvalgets Flertal, som have ment, at det Lovforslaget foreslaar, er for lidt, og at der burde gøres adskilligt mere. Flertallet har imidlertid været enigt om at erkende, at den her omhandlede Sygdom, Lungesvindfoten, endnu fra alle Sider anses for at være en af de mest hærgende Sygdomme i vort Samfund. Vel savner man endnu, i alt Fald for Landet, en nøjagtig Statistik over dens Udbredelse, men det turde i alt Fald af de statistiske Oplysninger, man har for Købstædernes Vedkommende, anses for givet, at det er en af de mest udbredte og mest dødelige Sygdomme, vi kende, og der kan næppe være Tvivl om, at den Karakter, den viser sig at have i Købstæderne, vil den ogsaa i alt væsentligt vise sig at have paa Landet. Efter de Oplysninger, der foreligge, har nemlig for 12 pCt. af alle Dødsfald Tuberkulose været Dødsårsag, og ingen af de andre smitsomme Sygdomme er i den Grad farlig og dødelig som den; thi medens der altsaa er død 12 pCt. af Tuberkulose, er der kun død 1½ pCt. af Tyfus, 8½ pCt. af Difteritis og ca. 1 pCt. af Skarlagensfeber. Det forekommer derfor Udvalgets Flertal, at det paa ingen Maade gaar an at se bort

fra denne Rødsgerning, men at der bør gøres, hvad der med Rimelighed kan gøres i dette Øjeblik, for at modarbejde denne dødelige Sygdoms Udbredelse.

Som jeg allerede har nævnt, ere enkelte af Flertallets Medlemmer tilbøjelige til at gaa noget videre end Lovforslaget, hvortilmod andre ikke have haft lyst dertil, og fluttelig havnede vi i den smukke Beslutning, at lade det blive ved, hvad den ærede Minister havde foreslaaet, og at anbefale Tinget at vedtage dette Forslag uforandret. Grunden, hvorfors enkelte af Udvalgets Medlemmer ved nærmere Overvejelse ere vegne tilbage fra at gaa et Skridt videre end Lovforslaget, er væsentlig den, at vi erkende, at Vægevidenskaben i det hele taget endnu staar meget usikker med Hensyn til denne Sygdom. Man er kommen til den Erkendelse, at den er smitsom; men ingenlunde under alle Forhold. Man kender ogsaa nu den smittebærende Bacil, men man kender ikke de Midler, hvorved denne Bacil kan modarbejdes og dræbes. Kort sagt, man er endnu inde paa Forsøgenes Stadium i alle Retninger, og noget andet og bedre Resultat tør man neppe vente at faa paa dette Omraade, før det, som den almindelige danske Vægeforening har anset for ønskeligt og næsten nødvendigt, nemlig Opførelsen af et Sanatorium for brystsyge, er bragt ud i Livet, og navnlig ikke før der tilvejebringes en fuldstændig Statistik over denne Sygdoms Udbredelse og Udvikling. Saa længe man altsaa staar paa det usikre Standpunkt, som Vægevidenskaben i Øjeblikket indtager, før Udvalgets Flertal det haade for forsvaret og forsigtigt at blive staaende ved det, der utvivlsomt kan være Anledning til at gøre, nemlig at tage sig af de Tilfælde, hvor Sygdommens Dødelighed er konstateret tilstrækkelig klart, og hvor ogsaa Smittefaren maa antages at være til Stede. Det er skarpt og stærkt begrænsede Tilfælde; men kommer man ind paa, hvad jeg ved første Behandling udtalte som ønskeligt, at gaa videre med Hensyn til obligatorisk Desinfektion, nemlig ogsaa i de Tilfælde, hvor der er foretaget Flytning af en tuberkuløs Patient, der i længere Tid har opholdt sig paa et Sted, vil det være forbundet med Vanskelighed at sige paa hvilket Standpunkt Sygdommen skal være, før at virkelig Smittefare kan antages at være til Stede. Hvis man vilde overlade Afgørelsen saaledes, som Sundhedskollegiet havde foreslaaet, til den behandlende Læge, som altsaa skulde bestemme, hvorvidt Desinfektion skal finde Sted eller ikke, saa vilde der ganske vist ikke være Tvivl om, at i alt Fald de fleste Læger, naar de ikke stode ganske sikkert, vilde anordne Desinfektion,